

Siegfried Nassuth

Georg Siegfried Nassuth is geboren op 20 juli 1922 in Pekalongan, NOI. Zijn ouders waren Georg August Nassuth (1890) en Frida Simoneit. Beide ouders waren Duits en kwamen uit Koningsbergen in Oost Pruisen. Siegfried had een jongere zus Ursula (14 oktober 1923, Pekalongan) en broertje Götz (8 maart 1927, Batavia). Hun ouders waren in 1926 tot Nederlander genaturaliseerd. Van Pekalongan verhuisde het gezin naar Tangerang. In 1932 verhuisde het gezin naar Buitenzorg. Vader Georg was daar hoofdinspecteur bij de Veldpolitie Buitenzorg.

Voor de oorlog was Siegfried scout bij Groep 1 Groen St. Joris van het NIPV, een van de 5 Scoutinggroepen in Buitenzorg. Ze kwamen wekelijks bij elkaar in hun clubhuis naast het witte paleis van de gouverneur-generaal. Ze deden hun activiteiten in het Algemeen Proefstation waar gewassen als koffie, thee, kina en rubber werden

getest en waar hopman Haring werkte. Alles wat ze daar leerden konden ze gebruiken als ze in de vakanties de jungle introkken. Frans Henner beschrijft na de oorlog hoe hij met Hopman Haring, Siegfried Nassuth, Jan Tierie en Han Endert op expeditie ging om de Goenoeng Salak beklimmen. Op veertienjarige leeftijd kreeg hij van zijn ouders een motor. Mogelijk dat zijn broertje en zusje ook bij Scouting zaten, want beiden waren ook scout in het interneringskamp.

Bij de mobilisatie was zijn vader Georg gelegerd bij de staf territoriaal ondercommandant West Java. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd in een kamp in Java. In oktober 1942 werd hij verplaatst naar Thailand waar hij in november ziek werd. Hij overleed als gevolg van dysenterie op 18 december 1942 in Rangoon.

Siegfried werd ook krijgsgevangen gemaakt en geïnterneerd. Op 15 januari 1943 ging hij met de Harugiku Maru 2 met 3188 krijgsgevangenen (allen Nederlanders) uit Batavia naar Singapore. De krijgsgevangenen waren merendeels afkomstig uit het kamp Kampong Makassar. Tijdens de overtocht van de Java-zee was geen schip te zien, ook geen begeleidend schip. Dit transport is bekend als Java Party 9, het 9e krijgsgevangenen-transport dat van Java vertrok. Na drie dagen kwam het schip aan in Singapore en werden de krijgsgevangenen met vrachtauto's overgebracht naar het Changi-kamp. Vanuit hier gingen ze met treintransporten naar Thailand om te werken aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Zijn zusje Ursula werd geïnterneerd in Kamp Kareës en sloot zich aan bij de Stormvogels. Cap van Oyen gaf samen met Grien Bolhuis leiding aan de Stormvogels, een groep Pioniersters van zo'n twintig meisjes vanaf een jaar of zestien. Zijn broertje Götz zat in kamp Baros 6, het jongenskamp. Hij zat daar onder andere bij de Prins Bernhard Stam.

Na de oorlog ging hij samen met zijn broertje Götz studeren aan de Technische Hogeschool Delft, de voorloper van huidige TU Delft. Na zijn afstuderen trad hij in dienst van de toenmalige Afdeling Stadsontwikkeling van de Dienst der Publieke Werken van de gemeente Amsterdam. In 1962 werd hij aan het hoofd geplaatst van de groep stadsplanners die zich bezighield met de planvorming voor de Bijlmermeer, destijds een beoogde Amsterdamse uitbreiding ten zuidoosten van de stad. Nassuth bleef betrokken bij de planvorming in de Bijlmermeer tot aan zijn pensionering in 1981. Zijn abrupte afscheid van de Afdeling Stadsontwikkeling had volgens voormalige collega's te maken met het trauma dat hij in de Tweede Wereldoorlog opliep door dwangarbeid voor de Birmaspoorweg.

Siegfried overleed op 5 april 2005 in Amsterdam.

Meer informatie

[Moesson | 1 september 1998 | pagina 39 - Moesson Digitaal Tijdschriftenarchief \(pictura-dp.nl\)](#)

[Moesson | 2 augustus 2015 | pagina 6 - Moesson Digitaal Tijdschriftenarchief \(pictura-dp.nl\)](#)

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[Kareës \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Tjimahi \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Bandoeng \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Japanse interneringskaarten, Surname: Nassuth \(ナウスト\) | Nationaal Archief](#)

[Georg August Nassuth \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[De betonnen droom: de biografie van De Bijlmer en zijn eigenzinnige bouwmeester - Daan](#)

[Dekker - Google Boeken](#)

[Siegfried Nassuth - Wikipedia](#)

[Java Party 12 \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Harugiku Maru 2.htm](#)

Naambandjes – Scoutingmuseum Baarn

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.